

шого Спасителя Иисуса Христа, който като бѣше на земѣ-тъ ходяше да прави добро, и толкозь ся отрѣче отъ себе си, щото положи и животъ-тъ си за наше-то спасеніе. Но добръ казвамы ще е за насъ защото можемъ да пристигнемъ до единъ по высокъ степенъ на съвършенство, ако слѣдуваме по неговый съвършенъ примѣръ, отъ колкото бы стигнали, ако слѣдуваме недостаточны-тъ примѣри на святыи-тъ — недостаточны когато ги сравнимъ съ съвършенныйтъ примѣръ на Иисуса Христа.

Освѣтъ това въ почитаніе-то на святыи-тъ, въ което ся състои и знаніе-то на животъ-тъ имъ за да ги подражавамы, трѣбва да бждемъ твърдѣ внимателни за да различаваме истинны-тъ имъ дѣла и подвизи отъ онѣзи измыслени-тъ и припадени прикаски за чудодѣнія които отдавать на тѣхъ и които не сж за вѣрваніе, защото нѣма историческо доказателство за тѣхъ: най достовѣрни-тъ историци ся отричатъ отъ тѣхъ: явно е още и отъ самы-тъ съчиненія на нѣкои отъ святыи-тъ, които сж ся упазили и до днесъ, че тѣ не сж правили чудеса; — ако да бѣхъ правили чудеса, тѣне щѣхъ ли да споменжтъ въ списанія-та си нѣщо и за тѣхъ? Макаръ и да виждамы че тѣзи които сж приписали чудодѣйственнхъ силъ на святыи-тъ и сж написали толкозь чудеса като сторены отъ тѣхъ, направили сж го съ добро намѣреніе да водять ужъ по лесно народъ-тъ къмъ добро-то, но пакъ не можемъ да ги примемъ за исторически истинны и трѣбва съвсѣмъ да ги отхвърлимъ; защото вмѣ-